

GERONIMOHOORSPELEN

Dodenhuis

Een scenario geschreven door de heer J. de Boer.

DODENHUIS

SERIE 1

Deel 7 uitgewerkt door J. de Boer

Carl Lawrence arriveerde als volgende bij Carrie Moore en daarna Millner.

Beatrice hield zich zeer ontdaan op enige afstand: ~"Daarom wilde ik haar hier vandaan houden ,maar ze wilde niet luisteren. Zij is als eerste van ons getroffen door de vloek over dit huis'

-'Oh ja?..vermande Carl zich,'volgens mij was het een pistoolschot'..en meteen keek hij argwanend rond. 'Laat iedereen zich verspreid houden en kijk goed rond,..de schutter is mogelijk nog vlak bij ons en staat wellicht klaar om de volgende op de korrel te nemen'. 'Millner..,rij snel de wagen uit de garage naar voor, met dekens op de achterbank om meteen Carrie naar het Hospital van Wildesbrough te brengen, snel'..

~'Ze ademt en beweegt haar ogen!'..riep Rebecca nu uit, 'Kijk!'. 'Carrie ,Carrie..ik ben het ,je vriendin Rebecca ,hoor je me ,zeg alsjeblieft iets Carrie,..waar voel je pijn?'

-'Millner, fris water voor haar alsjeblieft ,snel'..

Carrie opende inderdaad haar ogen ,keek verward rond en wilde zich wonderwel oprichten. Beatrice kwam nu ook naderbij.

-'Rustig maar miss Moore'..sprak Lawrence geruststellend,'voelt u ergens pijn?'

'Hoofdpijn..' stamelde Carrie Moore, 'en aan me'n linker schouder'

Millner kwam aangelopen met een glas helder water.

'Drink wat Carrie ..,wat overkwam je precies?'

'..Ik verstpapte me op iets en gleed uit. Ik sloeg achterover en hoorde ook een harde knal'

-'Dat heb je goed gehoord, wij ook. Kun je je handen en voeten bewegen?..mooi zo, probeer maar rustig op te staan. Millner, licht eens bij rondom ..kijk,..hier onder je,..een donker spoor op de vloer van iets vettigs,..en daar verderop,..wat is dat Millner..?'

Millner bukte zich en raapte een ruime twee meter verder tegen de voet van een bronzen musketier iets op.

'Wat is het?'

'Een stukje waxkrijt ,..zwart waxkrijt ,of..'

Millner keek eens beter bij het gaslicht.

'Het is diep donkerblauw'

'Waxkrijt..? herhaalde Lawrence nog eens verbaasd,'Wat doet dat nu hier op de vloer. Laat eens goed zien' vroeg Carl terwijl hij Carrie op de been hielp.

'..Inderdaad, het is donkerblauw waxkrijt,..dat onder andere wordt gebruikt voor het oppervlakkig restaureren van schilderijen of zoiets. Dat heb ik hier nog nooit aangetroffen'

'Wie zou er hier nu met waxkrijt bezig zijn?'.vroeg Millner zich hardop af.

-'Dit blokje waxkrijt heeft in ieder geval uw leven gered miss Moore. U bent er net op tijd over uitgegleden, een fractie van een seconde eerder dan het schot dat de schutter op u afvuurde. De kogel moet rakelings langs uw hoofd zijn gegaan,..kijk, daar is het schot ingeslagen, precies tussen die twee schilderijen'.

Jonathan Wend was inmiddels ook verschenen op de schilderijen - galerij en keek vluchtig het nachtelijke gezelschap rond. ~'Wat was dat allemaal? Carl ?..wat is hier voorgevallen?,ik schrok wakker van iets...

-'Een kogel miste juffrouw Carrie op een haartje'.

~'Een aanslag? .. dat is bizar!,..ongehoord schandalig!..we moeten terstond de politie hiervoor inschakelen, maar wat doet u s'nachts op de schilderijen-galerij miss Moore ?'

'Ik kon niet slapen en wilde de bronzen musketiers nog eens goed bekijken omdat dit mijn laatste dag is,..kolonel Moore komt mij in de loop van de middag ophalen'

Carl Lawrence keek vreemd op bij die laatste woorden van Carrie.

~'..heeft iemand een idee vanwaar het schot kwam?'

-'..gezien de inslag tussen de twee schilderijen moet het van hier tegenover gekomen zijn'

~'..maar ..daar is de suite van Julius! Vlug daarheen en zorgen dat de deur open gaat!'

-'..voorzichtig Jonathan'

~'Volg me Carl, we halen twee van mijn oude vuursteen'pistolen ,ze werken nog uitstekend, de anderen blijven op afstand, snel'

Jonathan en Carl liepen om de noordelijke doorkijk heen en Millner volgde met zijn gaslicht, terwijl Beatrice, Carrie en Rebecca op ruime afstand bleven. Aangekomen bij de deur van Julius draaide Jonathan zich om naar Carl en Millner. ~'Blijven jullie hier wachten aan deze kant van de deur, ik ben aanstonds terug,..en blijf laag bij de grond allemaal' Snel waagde Jonathan zich voorbij Julius' deur om verderop in

zijn eigen appartement twee buskruit'pistolen te pakken die eerst nog geladen moesten worden, maar dat lukte en na enig oponthoud keerde heer Jonathan met de antieke maar schietklare wapens terug bij Lawrence en Millner. Het was zover. ..

~'.hier Carl, neem jij deze ..houd hem in de aanslag maar blijf naast de deur,..Millner, zet de gaslamp op de grond in het midden voor de deur en blijf terzijde. Ik kijk eerst of de deur van het slot is'.

Jonathan bewoog de deurkruk omlaag en duwde tegen de deur.

~'Nee,..op slot!

Jonathan haalde een resevesleutel uit de rechterzak van zijn colbert en opende het slot. ~'Jullie zijn er klaar voor?..Ik maak open'.

Jonathan gaf de deur een zet die naar binnen opendraaide. Voorzichtig keken de drie mannen naar binnen onder het gebrekkige licht van de gaslamp.

Langzaam zonder iets te zeggen, gingen zij overeind staan en keken in de doodstille kamer.

Jonathan en Carl lieten beide hun vuurwapens zakken en met langzame tred ,alsof reeds berust werd in de situatie die men er aantrof, betraden de drie mannen zonder iets te zeggen het vertrek van Julius 'King'. Half de suite bleven zij stil staan en na een moment van overdenking was het Jonathan die de stilte verbrak: ~'Carl ..rij met de auto naar Wildesbrough om dokter Henry te halen, en neem ook meteen een politie'officier mee, ..Ik ben bang dat wij hier niets anders kunnen doen dan alleen nog officieel laten vaststellen'.

Carl Lawrence knikte instemmend, -'Houdt hier de wacht alsjeblieft Millner,..totdat ik terug ben'.

Millner gaf een kort knikje ter akkoord en nam het antieke pistool over van Carl.

De lucht boven de Oostelijke horizon van de Atlantische Oceaan begon zich roze te kleuren als aankondiging van de dageraad, na een nacht waarin de branding zich vrij rustig had gehouden.

Jonathan Wend verkeerde peinzend in afwachting op de zwartwitte plavuizen in de gang achter de grote kasteeldeur, toen Carl Lawrence met het haastig lopende en druk pratende groepje mannen terug op het kasteel af kwam. Het was al over negenen.

Lawrence had dokter Henry gealarmeerd die meteen bij hem in de auto was gestapt alsmede twee politie -functionarissen die eveneens direct met hun auto waren gevolgd. De auto's waren geparkeerd iets terug op de open plek naast het pad, maar ..er liep nog iemand tussen het groepje mannen die gelijktijdig met zijn auto bij het kasteel was gearriveerd en doelgericht deze kant op kwam,..een forse krachtige verschijning die meteen deed vermoeden dat het om een kordate militair ging; Kolonel Moore!

Het groepje mannen werd ernstig en gedesideerd verwelkomt door Jonathan Wend. ~'Komt u snel verder naar de eerste verdieping gentlemen, de situatie is zeer ernstig'.

Terwijl Carl Lawrence de deur openhield schudde Jonathan de hand van dokter Henry en kolonel Moore, gevolgd door politie -inspecteur Steve McCarthy en een dienstdoende agent -chauffeur. Carl sloot als laatste de rij en meteen de kasteeldeur achter zich.

-'Wend..,waar is ze?'..was de eerste vraag van kolonel Moore aan Jonathan ,uiteraard doelend op zijn dochter.

~'Uw dochter wacht op u op de receptievloer rechts in de hal'.

Kolonel Moore voerde met grote passen het groepje aan.

-'Brengt u mij direct naar het vertrek van heer Julius' ,sommeerde dokter Henry.

~'Jazeker dokter, we nemen de trap daar links,..Kolonel, uw dochter is daar rechts'

Kolonel Moore liet het groepje en begaf zich naar de receptie waar zijn gewezen dochter in een pluche stoeltje op hem wachtte.

Impulsief..onderbrak Lawrence opeens zijn interne route ..en met geruisloze langzame passen volgde hij de kolonel in die richting ..

Kolonel Moore nam in een stap de drie treden naar de verhoging en liep op Carrie af die opgelucht opstond voor een wederzijdse enthousiaste begroeting. -'Is alles goed met je Helen?'..sprak Moore haar aan.

Carl Lawrence hoorde dit en spitste met opgetrokken gefronste wenkbrauwen zijn oren, zich meteen verdekt opstellend achter een garderobbe -paneeltje.

Onderwijl ging Jonathan op de eerste verdieping dokter Henry voor de kamer binnen van Julius 'King'Wend, waar Millner de wacht had

gehouden inmiddels in gezelschap van de oude butler John die er zeer ontdaan uitzag. Inspecteur McCarthy en zijn collega volgden op de voet.

Boven Wildesbrough begonnen de grauwe wolken zich weer samen te pakken ..als een rouwsluier, en het onweer kondigde zich aan,..de afscheids serenade voor "ridder Julius King"...

Einde van deel 7
Wordt vervolgd...